



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1761**

**VD18 90117921**

§. 32. Epistola Episcoporum Bavarix ad Pontificem.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

*ex uno genere assumpti sunt. Ceterum, si id sine tua licentia factum, te hujus rei causam minime fugere; nimirum, quod Infideles in Provinciis inter te & nos positos grassantes, viam obstruant. Nunc vero, occasionem tibi scribendi nacti, rogamus, ut, quod egimus, tua Benedictione confirmes.*

Sæculum IX.  
A. C. 900.

Infideles, quorum hic mentio fit, viam, qua ex Germania in Italiam pervenitur, infestantes, Hungari fuere.

Subjungebant Episcopi: *Fratres nostri, Bavarix Episcopi, datis ad nos literis, conquesti sunt, quod Moravi, populus in Francos rebellis, jactent, se Metropolitam a te accepisse, quamvis semper Provinciæ Bavarix juncti fuissent. Illud quoque ægre ferunt Bavari, quod ad te delati fuerint, cum Infidelibus fœdera pepigisse, & cum iisdem communicare consilia. Itaque rogamus, ut eos soleris, & Moravorum insolentiam reprimas, quippe, ut auguramur, multum sanguinis fusum ibit hæc seditio, & Moravi, velint nolint, Francorum potentia se subdere cogentur.*

§. XXXII.

*Epistola Episcoporum Bavarix ad Pontificem.*

**E**piscopi Bavarix quoque, videlicet, *tom. 9. Conc. Theotmarus Archiepiscopus Juva-p. 244. & 498 viensis,*



Sæculum IX. viensis, seu Salisburgensis, Waldo Fri-  
A. C. 900. singensis, Archembaldus Aichstättensis,  
 Zacharias Sæbonensis (is Episcopatus po-  
 stea Brixinonem translatus est) Tutto  
 Ratisbonensis, & Richarius Passaviensis,  
 data ad Joannem Papam Epistola, dice-  
 bant: *Nequaquam credimus, quod coacti*  
*quotidie audimus, de Sancta & Apostoli-*  
*ca Sede quidquam Regulis Ecclesiasticis*  
*adversum profluere. Sed tres Episcopi*  
*de latere vestro, ut ipsi promulgaverunt,*  
*nempe Joannes Archiepiscopus, Benedi-*  
*ctus & Daniel Episcopi, venerunt in Re-*  
*gionem Sclavorum, Moraviam dictam,*  
*nobis tam quoad Spiritualia quam Civi-*  
*lia semper subjectam, quia a nobis pri-*  
*ma Christianæ Religionis Elementa acce-*  
*perunt; namque Episcopus Passaviensis,*  
*ad cujus Diœcesim Moravi pertinent,*  
*quotiescunque videbatur, intravit eorum*  
*Regionem, ex quo Fidem susceperunt, Sy-*  
*nodum suam ibi celebravit, & auctori-*  
*tate Episcopali illam Ecclesiam, nemine*  
*obistente, vexit. Comites quoque nostri*  
*ibi Conventus convocarunt, jus populo*  
*dixerunt, tributa ab omnibus exege-*  
*runt, usque ad illud tempus, quo iidem*  
*populi a Christiana lenitate & charitate*  
*deslectere, justitiam deserere, bellum Do-*  
*minis suis inferre, Episcopo & Evangelii*  
*Præconibus libertatem adimere, & jugum*  
*legitimum excutere cœperunt.*

Nunc



Nunc vero, quod grave nobis videtur Sæculum IX.  
 & incredibile, in augmentum injuriæ A. C. 900.  
 nostræ jactitant, se id a vobis data pecu-  
 nia impetrasse, ut prædicti Episcopi mit-  
 terentur, & unus Episcopatus Passavien-  
 sis in quinque divideretur. Intrarunt  
 nomine tuo, ut ipsi dixerunt, ordinarunt  
 Archiepiscopum & tres Episcopos Suf-  
 fraganeos, legitimo Archiepiscopo inscio,  
 & Episcopo Diæcesano inconsulto, & Le-  
 gibus Ecclesiasticis frustra prohibentibus  
 ne novi Episcopatus, nisi ex auctoritate  
 Episcopi & consensu Concilii Provincia-  
 lis erigantur. Antecessor quidem tuus, Res Ecclesiæ  
 Duce Zwentiboldo regnante, in Bavaria. Wichin-  
 gum consecravit Episcopum; sed illum  
 in antiquum Episcopatum Passaviensem  
 non misit, verum ad populum alium, ar-  
 mis subjectum, & Ducis cura ad Chri-  
 stiana Sacra traductum. At Sclavi,  
 cum Legati tui illis aures præberent, fa-  
 mam nostram calumniis prosciderunt,  
 nam nemo erat, qui mentientes refelleret.  
 Dixerunt, rixas inter nos & Francos  
 & Alemannos ardere, cum amicissimi si-  
 mus. Dixerunt, nobis cum ipsis bellum  
 esse; quod verum est, sed ipsorum, non  
 nostra culpa. Etenim ex quo Christia-  
 norum officia abjecerunt, tributa etiam  
 Regibus nostris pendere recusarunt, &  
 ad arma proruperunt, quibus Dominos  
 suos aggredierentur. At confidimus fore,  
 ut



Sæculum IX. *at bujus gentis insolentia brevi obteratur.*  
A. C. 900. *Cave igitur, ne improbis feras auxi-*  
*lium. Ceterum, Rex noster adolescentu-*  
*lus, nulli Antecessorum suorum secun-*  
*dus, nulli inferior, Ecclesie Romanæ De-*  
*fensor esse cupit. (\*)*

*Dixerunt quoque obtrectatores Sclavi,*  
*nos pacta Religioni adversantia cum*  
*Hungaris sanxisse, pacem jurasse nefan-*  
*do ritu per canem & lupum, atque alias,*  
*quas abominamur, superstitiones, item*  
*nos ipsis pecuniam dedisse, ut in Italiam*  
*transirent. Si Romæ essemus, ante Deum,*  
*qui cuncta novit, & coram vobis, qui*  
*vicem ejus geritis, criminationis ne-*  
*quitia, & innocentia nostra manifesta-*  
*retur.*

*Illud*

(\*) Verba Episcoporum Bavarie hic adjecta  
sunt memoratu digna: Progenitores namque  
Serenissimi Senioris nostri Hludowici videlicet,  
Imperatores & Reges ex Christianissima Fran-  
corum gente prodierunt. Moravii vero Schlavi,  
a paganis & Ethnicis venerunt. Illi potentia  
imperiali Romanam Rempubliam sublimave-  
runt, isti damnaverunt. Illi Christianum Re-  
gnum confortaverunt, isti infirmaverunt. Illi  
toti mundo spectabiles apparuerunt, isti latibu-  
lis & urbibus occultati fuerunt. Illorum con-  
silio Apostolica Sedes pollebat, istorum persecu-  
tione Christianitas dolebat. &c. Act. Conc.  
Tom. VI. Part. I.



*Illud quidem verum, quod cum Hun-* Sæculum IX.  
*gari Christianis nobis subditis & procul* A.C. 900.  
*positis continuo imminerent, & dire mi-*  
*sellos affligerent, illis non pecuniam, sed*  
*linea vestimenta donaverimus, ut homi-*  
*num istorum feritatem molliremus, &*  
*nostri a persecutione quiescerent. Ipsi*  
*Sclavi, quod nobis perfide objiciunt, lon-*  
*go tempore fecerunt. Ipsi advocata non*  
*modica Hungarorum multitudine, mul-*  
*torum e suis capita more illius gentis de-*  
*tonderunt, & tam hos quam illos in nos*  
*Christianos immiserunt. Multos Chri-*  
*stianorum nostrorum in captivitatem ab-*  
*straxerunt, alios occiderunt, alios in car-*  
*ceribus ferina fame & siti perdiderunt,*  
*honestos viros & nobiles feminas in ser-*  
*vitutem redegerunt, ædificia deleverunt,*  
*Ecclesias Dei incenderunt, ita ut in tota*  
*Pannonia nostra, maxima sane Provin-*  
*cia, nec una supersit Ecclesia. Episcopi*  
*a te missi, si fateri veritatem volunt,*  
*enarrare tibi possunt, quot dierum itine-*  
*re totam terram devastatam viderint.*  
*Quando vero Hungaros Italiam intrasse*  
*comperimus, testis sit nobis Deus! nihil*  
*intentatum reliquimus, ut Sclavos ad*  
*tractandum de pace permoveremus. Pro-*  
*missimus præteriti errati veniam, volui-*  
*mus omnia, quæ ipsorum erant reddere, si*  
*modo spatium temporis darent, quo arma*  
*ad defendendum patrimonium S. Petri &*  
*Hist. Eccles. Tom. XIII. G po-*



Sæculum IX. *populum Christianum converteremus. Sed*  
 A. C. 900. *in cassum omnia. Unde te rogamus, ne*  


---

*malevolorum vocibus credas, non enim sus-*  
*pecti esse meremur. Sed expectandum,*  
*donec Legatus tuus ad nos pervenerit, vel*  
*nos ad te miserimus, qui omnium accura-*  
*te rationem reddant. Ego vero Theot-*  
*marus Archiepiscopus Patrimonii S. Pe-*  
*tri curator pecuniam vobis debitam, pro-*  
*pter infestam paganorum sævitiam, nec*  
*ipse potui deferre, nec per alios transmit-*  
*tere. Sed quia, Dei gratia, liberata est*  
*Italia, quamprimum potero transmit-*  
*tam. (\*) Prædiorum, quæ Ecclesia Ro-*  
*mana in Bavaria possidebat, superius ali-*  
*quoties mentio facta.*

## §. XXXIII.

(\*) His ultima Epistolæ verba subjungit Ar-  
 chiepiscopus Salisburgensis: *Precaur nostra*  
*humilitas, ut dignetur vestra Sublimitas respon-*  
*dere per singula transmissa cum Epistola. Et*  
 tandem, Sanctissimo Patri accinit in hunc mo-  
 dum;

Alme Pater mundi, dignus prænomine Pe-  
 tri:

Nomine quem sequeris, utinam virtute se-  
 quaris:

Sisque tuis famulis protector verus, &  
 ipsos

Commendes Domino, cælo qui præsidet  
 alto.

In principio Epistolæ Joannes IX. vocatur Pa-  
 pa universalis.



## §. XXXIII.

*Hungari in Italia.*Sæculum IX.  
A. C. 900.

**H**ungari, novum Barbarorum genus, ab extrema Scythia advectum, annis abhinc decem, nempe anno octingentesimo octogesimo nono Imperium Francorum infestare cœperant. Primo Pannoniam & Avarum Regionem ingressi feris venatione captis & piscatu sustentabantur; inde brevi in Carinthiam, Moraviam & Bulgariam effusi sunt. Sagittis maxime hostes configebant, quos certissimo ictu feriebant, non urbium obsidionem struere, non cominus dimicare docti, sed telis in adversam aciem excussis uno momento spargebantur in diversa. Sive proficiscerentur, sive subsisterent, sive consultarent, semper equo insidentes. Caput radebant, crudas carnes stomacho ingerebant, potabant sanguinem, corda captivorum suorum dissecta, medicinæ loco comedebant. Ceterum nec viri, nec feminae ulla pietate movebantur, homines taciturni, manu quam lingua promptiores.

*Regin. an.*  
889.*Luitpr. L. I.*  
c. 5.

Gentem barbaram & infidelem primo Rex Arnulphus, ad reprimendum Zwentiboldum, Moraviæ Ducem, qui a se defecerat, auxilio sibi in bello futuram evocavit; unde non vana erat Moravorum querela.

G 2

Haud